ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 06.06.1995
COM(95) 264 *τελικό*

94/0242 (COD)

Τροποποιημένη πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

(*υποβληθείσα από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο* 189 Α, *παράγραφος* 2 *της συνθήκης* ΕΚ)

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Αιτιολογική έκθεση

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στις 18 Νοεμβρίου 1994, η Επιτροπή ενέκρινε την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης[1]. Η πρόταση υποβλήθηκε στο Συμβούλιο με επιστολή της 18ης Νοεμβρίου 1994. Το Συμβούλιο διαβίβασε στη συνέχεια την πρόταση οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Η εξέταση της πρότασης από το Συμβούλιο άρχισε τον Ιανουάριο του 1995.

2. ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ) διατύπωσε τη γνώμη του σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής στις 20 Μαρτίου 1995. Ζήτησε ιδίως να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας οι μεταφορές πίστωσης μεγάλων ποσών, καθώς και εκείνες που πραγματοποιούνται σε νομίσματα τρίτων χωρών. Πρότεινε επίσης ορισμένες τεχνικές τροποποιήσεις στο καθεστώς των υποχρεώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 έως 7.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της κατά τη συνεδρίασή της 1ης Ιουνίου 1995. Η τροποποικμένη πρόταση λαμσάνει υπόφει της τις προτάσεις της Επιτροπής.

3. ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε το ψήφισμα νομοθετικού περιεχομένου στο οποίο διατυπώνεται η γνώμη του σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής στη συνεδρίαση της 19ης Μαΐου 1995[2].

Η γνώμη του Κοινοβουλίου ήταν ευνοϊκή και περιλάμβανε 21 τροπολογίες. Η Επιτροπή αποδέχθηκε 16 τροπολογίες (αριθ. 1, 2, 4, 6, 7, 9-16, 19, 21-22), όπως αυτές προτάθηκαν από το Κοινοβούλιο. Επίσης, η Επιτροπή αποδέχθηκε εν μέρει άλλες τρεις τροπολογίες (αριθ. 5, 18 και 28).

Μόνον δύο τροπολογίες (αριθ. 3 και 8) απορρίφθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή. Η πρώτη αφορά τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας στις μεταφορές πίστωσης που δεν υπερβαίνουν το ισόποσο των 50.000 ECU. Στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή δεν είναι πλήρως πεπεισμένη ότι ο καθορισμός ορίου δεν θα παρεμπόδιζε την εξασφάλιση επαρκούς προστασίας των καταναλωτών και των ΜΜΕ. Η δεύτερη τροπολογία αφορά τον ορισμό της "ολοκλήρωσης". Η Επιτροπή κρίνει ότι η προτεινόμενη υιοθέτηση του απροσδιόριστου όρου "λήψη" θα δημιουργούσε προβλήματα ασφάλειας δικαίου για τον τραπεζικό τομέα και προτιμά κατά συνέπεια να διατηρήσει τον αρχικό ορισμό που βασίζεται στην έννοια της "αποδοχής".

---

1 COM(94)436 τελικό - 94/0242 COD, ΕΕ αριθ. C 360 της 17.12.1994, σ. 13.

2 .....

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τίτλος και ονομασία

Ο όρος "διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης" αντικαθίσταται από τον όρο "μεταφορές πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ".

Τρίτο σημείο της αιτιολογικής σκέψης

Το τρίτο σημείο της αιτιολογικής σκέψης αντικατοπτρίζει την τροπολογία για το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας (βλέπε το άρθρο 1 παράγραφος 2).

Σημείο 10 α) της αιτιολογικής σκέψης (νέο)

Το νέο αυτό σημείο της αιτιολογικής σκέψης αντιστοιχεί σε ένα νέο άρθρο που προτάθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (βλέπε επίσης παρατηρήσεις σχετικά με το νέο άρθρο 7Β), το οποίο αφορά την καθιέρωση διαδικασιών καταγγελιών και επανόρθωσης.

Άρθρο 1 παράγραφος 2

Το τροποποιημένο κείμενο ενσωματώνει τα αιτήματα του Κοινοβουλίου και του ΕΝΙ για τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής στις μεταφορές πίστωσης στα νομίσματα των κρατών μελών και σε ECU (βλέπε ανωτέρω τρίτο σημείο της αιτιολογικής σκέψης), λαμβάνοντας έτσι υπόψη το γεγονός ότι οι μεταφορές που πραγματοποιούνται σε νομίσματα τρίτων χωρών συνεπάγονται τη συμμετοχή ιδρυμάτων τρίτων χωρών και τη διενέργεια από αυτά πράξεων διακανονισμού στις οποίες η κοινοτικής νομοθεσία δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί.

Η προτεινόμενη οδηγία εξακολουθεί, σύμφωνα με το τμήμα 2 ανωτέρω, να εφαρμόζεται σε μεταφορές πίστωσης οιουδήποτε ποσού.

Άρθρο 2 παράγραφος 1

Το τροποποιημένο κείμενο περιλαμβάνει την πλήρη διατύπωση του ορισμού της "ανωτέρας βίας" και όχι μόνο παραπομπή στην οδηγία του Συμβουλίου 90/314/ΕΟΚ[3].

Άρθρο 2 σημείο μ)

Προτείνεται νέος ορισμός του "τόκου", ο οποίος θα υπολογίζεται βάσει του επιτοκίου που θα εφάρμοζε το ίδρυμα στο λογαριασμό του πελάτη του εάν αυτός ήταν ακάλυπτος. Ο νέος ορισμός προορίζεται να επιτρέψει στους πελάτες να γνωρίζουν άμεσα το επιτόκιο που θα εφαρμοστεί για τον υπολογισμό των τόκων.

Άρθρο 2 σημείο π)

Το νέο κείμενο διευκρινίζει ότι ως ενδιάμεσο ίδρυμα νοείται μόνο ένα ίδρυμα που "συμμετέχει στην εκτέλεση μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ".

---

[3] ΕΕ αριθ. L 158 της 23.06.1990, σ. 59.

Άρθρο 3

Το αίτημα του Κοινοβουλίου αποσκοπεί στη θέσπιση πιο αυστηρών απαιτήσεων διαφάνειας, προς όφελος των πελατών. Για το σκοπό αυτό έγιναν κατάλληλες τροποποιήσεις στο κείμενο της οδηγίας (δυνατότητα παροχής πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα, περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τις επιμέρους προμήθειες και επιβαρύνσεις και διευκρινίσεις για την εφαρμοζόμενη συναλλαγματική ισοτιμία, πιο σαφείς παραπομπές στις διαδικασίες καταγγελιών και επανόρθωσης), χωρίς να περιορίζεται όμως η ελευθερία των ιδρυμάτων να παρέχουν πληροφορίες με τα μέσα που αυτά θεωρούν κατάλληλα.

Άρθρο 4

Το κείμενο του άρθρου 4 τροποποιείται κατ'αναλογία προς τις τροποποιήσεις του άρθρου 3.

Άρθρο 5 παράγραφος 1, εισαγωγικό μέρος

Η διατύπωση του κειμένου απλουστεύθηκε σύμφωνα με το αίτημα του Κοινοβουλίου για έναν πιο σαφή ορισμό των δεσμευτικών κανόνων εκτέλεσης στις περιπτώσεις στις οποίες δεν υπάρχει ειδική συμφωνία μεταξύ του ιδρύματος και του πελάτη του.

Άρθρο 5 παράγραφος 2

Προστίθεται νέο τμήμα το οποίο καθορίζει το διατραπεζικό μηχανισμό με τον οποίο το ίδρυμα που έχει αποζημιώσει τον πελάτη του για μια καθυστερημένη εκτέλεση μπορεί να ανακτήσει τους τόκους που έχει καταβάλει από το ίδρυμα που ευθύνεται για την καθυστέρηση.

Άρθρο 5 παράγραφος 3

Σύμφωνα με το αίτημα του Κοινοβουλίου, η παράγραφος αυτή ορίζει με πιο σαφή τρόπο την αρχή ότι το ίδρυμα του δικαιούχου οφείλει να καταβάλει τόκους στο δικαιούχο εάν θέσει με καθυστέρηση το ποσό της μεταφοράς πίστωσης στη διάθεσή του.

Άρθρο 6 παράγραφος 1

Με βάση το αίτημα του Κοινοβουλίου, το νέο κείμενο ορίζει σαφώς ότι μόνον ο εντολέας μπορεί να δώσει εξουσιοδότηση για την παρακράτηση εξόδων.

Άρθρο 6 παράγραφος 2

Η διαδικασία για την επιστροφή μη εγκεκριμένων παρακρατήσεων τροποποιήθηκε, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Κοινοβουλίου, ενώ διατηρήθηκαν όλες οι δυνατότητες επιλογής του εντολέα.

Άρθρο 7 παράγραφος 1

Το νεο κείμενο εισάγει σειρά τροποποιήσεων, σημαντικότερες των οποίων είναι ο καθορισμός συντομότερης προθεσμίας για την επιστροφή των ποσών και η σαφέστερη σύνδεση με τις διατάξεις του άρθρου 5. Το νέο κείμενο προβλέπει ότι η επιστροφή πρέπει να γίνει εντός 15 ημερών από την υποβολή σχετικού αιτήματος από τον εντολέα και ότι ο εντολέας δεν μπορεί να υποβάλει το αίτημα αυτό πριν από την εκπνοή των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

Άρθρο 7 παράγραφος 2

Το τροποποιημένο κείμενο ορίζει ότι στις περιπτώσεις στις οποίες το ίδρυμα επιτυγχάνει την ανάκτηση των ποσών, και επομένως την επιστροφή τους στον εντολέα, δεν υποχρεούται να επιστρέψει τα καταβληθέντα έξοδα και τους δεδουλευμένους τόκους. Η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη με την αρχική πρόταση της Επιτροπής, στην οποία όμως δεν ήταν διατυπωμένη ρητά.

Άρθρο 7 παράγραφος 3

Μετά την τροποποίηση του άρθρου 7 παράγραφος 1, το οποίο προβλέπει πλέον υποχρέωση επιστροφής μέχρι ποσού 10.000 ECU μιας ατυχούς μεταφοράς, το άρθρο 7 παράγραφος 3 προσαρμόστηκε κατά τρόπο που να επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν υποχρέωση επιστροφής και για μεταφορές πίστωσης που υπερβαίνουν το ισόποσο των 10.000 ECU.

Άρθρο 7Α (νέο)

Σύμφωνα με το αίτημα του Κοινοβουλίου, το νέο αυτό άρθρο ορίζει την αρχή ότι σε περίπτωση ανωτέρας βίας τα ιδρύματα δεν δεσμεύονται από τις υποχρεώσεις που προβλέπει η προτεινόμενη οδηγία, χωρίς όμως να θίγει τους βασικούς στόχους που αυτή επιδιώκει. Το νέα άρθρο αντικατοπτρίζει τη νομική κατάσταση που επικρατεί στα περισσότερα κράτη μέλη.

Άρθρο 7Β (νέο)

Το νέο αυτό άρθρο αποσκοπεί στην καθιέρωση στα κράτη μέλη κατάλληλων διαδικασιών καταγγελιών και επανόρθωσης στον τομέα των μεταφορών πιστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ και είναι επομένως σύμφωνο με την έκτη αρχή της σύστασης της Επιτροπής αριθ. 90/109/ΕΟΚ[4].

[4] ΕΕ αριθ. L 167 της 15.03.1990, σ. 39.

Πρόταση	Τροποποιημένη πρόταση
ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	**ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**
περί των διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης	περί των μεταφορών πίστωσης στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη:	Αμετάβλητο
τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100Α,	Αμετάβλητο
την πρόταση της Επιτροπής,	Αμετάβλητο
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,	Αμετάβλητο
τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,	Αμετάβλητο
Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189Β της συνθήκης,	Αμετάβλητο
Εκτιμώντας:	Αμετάβλητο
ότι ο όγκος των διασυνοριακών πληρωμών εξ αποστάσεως αυξάνεται σταθερά καθώς η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και η προοδευτική μετάβαση στην πλήρη οικονομική και νομισματική ένωση οδηγεί στην αύξηση του όγκου των εμπορικών συναλλαγών και της κινητικότητας των προσώπων σε ολόκληρη την Κοινότητα· ότι οι διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης αντιπροσωπεύουν ουσιαστικό τμήμα του όγκου και της αξίας των διασυνοριακών πληρωμών εξ αποστάσεως·	ότι ο όγκος των διασυνοριακών πληρωμών εξ αποστάσεως αυξάνεται σταθερά καθώς η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και η προοδευτική μετάβαση στην πλήρη οικονομική και νομισματική ένωση οδηγεί στην αύξηση του όγκου των εμπορικών συναλλαγών και της κινητικότητας των προσώπων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση· ότι οι μεταφορές πίστωσης στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιπροσωπεύουν ουσιαστικό τμήμα του όγκου και της αξίας των διασυνοριακών πληρωμών εξ αποστάσεως·
ότι έχει ζωτική σημασία για τα άτομα και τις επιχειρήσεις να μπορούν να πραγματοποιούν μεταφορές πίστωσης με ταχύτητα, ασφάλεια και χαμηλό κόστος μεταξύ όλων των κρατών μελών· ότι η δημιουργία ανταγωνιστικής αγοράς υπηρεσιών διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης πρέπει να οδηγήσει στη βελτίωση των υπηρεσιών αυτών και στη μείωση του κόστους τους·	ότι έχει ζωτική σημασία για τα άτομα και τις επιχειρήσεις να μπορούν να πραγματοποιούν μεταφορές πίστωσης με ταχύτητα, ασφάλεια και χαμηλό κόστος μεταξύ όλων των κρατών μελών της Ένωσης· ότι η δημιουργία ανταγωνιστικής αγοράς υπηρεσιών μεταφορών πίστωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα οδηγήσει στη βελτίωση των υπηρεσιών αυτών και στη μείωση του κόστους τους·

ότι στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να δώσει συνέχεια στην πρόοδο προς την απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων που έχει επιτευχθεί κατά το πρώτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι η παρούσα οδηγία λαμβάνει υπόψη το στόχο της διευκόλυνσης της χρήσης του ECU όπως ορίζεται στη συνθήκη· ότι η παρούσα οδηγία εκλαμβάνεται ως ένα βήμα προς την προοδευτική υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στις μεταφορές πίστωσης που πραγματοποιούνται σεοπ οιοδήποτε νόμισμα, συμπεριλαμβανομένου του ECU·	ότι στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να <u>ενισχύσει την</u> πρόοδο προς την απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων που <u>επιτεύχθηκε</u> κατά το πρώτο <u>και το δεύτερο</u> στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι η παρούσα οδηγία λαμβάνει υπόψη το στόχο της διευκόλυνσης της χρήσης του ECU· ότι η παρούσα οδηγία <u>θα αποτελέσει ένα</u> βήμα προς την προοδευτική υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στις μεταφορές πίστωσης <u>που πραγματοποιούνται στα νομίσματα των κρατών μελών και στο ECU</u>·
ότι η παρούσα οδηγία προορίζεται να υλοποιήσει μια από τις πτυχές του προγράμματος εργασίας που κατάρτισε η Επιτροπή μετά την έκδοση του Πράσινου Βιβλίου της "Οι πληρωμές στην εσωτερική αγορά"·	Αμετάβλητο
ότι η Επιτροπή έχει συστήσει στα κράτη μέλη τον καθορισμό σε όχι λιγότερο από 10.000 ECU του ορίου κάτω του οποίου δεν απαιτείται δήλωση διασυνοριακών πληρωμών·	Αμετάβλητο
ότι η επιτροπή των διοικητών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών έκρινε ότι τα συστήματα πληρωμών όλων των κρατών μελών πρέπει να έχουν κατάλληλη νομική βάση· ότι η Επιτροπή προέβη στη σύσταση ομάδας εργασίας για το νομικό πλαίσιο των διασυνοριακών πληρωμών, η οποία απαρτίζεται από εμπειρογνώμονες επί νομικών θεμάτων των κυβερνήσεων και του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος· ότι στη γνωμοδότησή της προς την Επιτροπή η ομάδα αυτή πρότεινε το διαχωρισμό των θεμάτων που καλύπτει η παρούσα οδηγία από εκείνα που σχετίζονται με τη λειτουργία του συστήματος, τα οποία αποτελούν ακόμα αντικείμενο εξέτασης· ότι ενδέχεται να καταστεί αναγκαία η υποβολή νέας πρότασης που να καλύπτει τα θέματα λειτουργίας του συστήματος, και ιδίως εκείνα που αφορούν τον οριστικό χαρακτήρα του διακανονισμού·	Αμετάβλητο

ότι σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να βελτιώσει τις υπηρεσίες διασυνοριακών μεταφορών πίοτωσης και να συνδράμει κατ'αυτό τον τρόπο το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα στις προσπάθειές που καταβάλλει για την προώθηση της αποτελεσματικότητας των διασυνοριακών πληρωμών ενόψει της προετοιμασίας του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης·

ότι σύμφωνα με το άρθρο 3Β τρίτη παράγραφος της συνθήκης, η παρούσα οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου πληροφόρησης των πελατών· ότι η βελτίωση της διαφάνειας εξαρτάται, σε τελευταία ανάλυση, από τη συμμόρφωση των ιδρυμάτων με ορισμένες ελάχιστες απαιτήσεις καλής εκτέλεσης· ότι η παρούσα οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις καλής εκτέλεσης με τις οποίες πρέπει να συμμορφωθούν τα ιδρύματα που παρέχουν υπηρεσίες διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης· ότι η παρούσα οδηγία ανταποκρίνεται στην πρώτη, δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη αρχή που ορίζει η σύσταση της Επιτροπής 90/109/ΕΟΚ[1]· ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου 91/308/ΕΟΚ[2] της 10ης Ιουνίου 1991 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες·

ότι λόγω της φύσης των διασυνοριακών μεταφορών πίστωσηςμ, που συνιστούν σειρά πράξεων στις οποίες συμμετέχουν ιδρύματα διαφορετικών κρατών μελών, θεωρείται σκόπιμη και αναγκαία μια συντονισμένη προσέγγιση στο επίπεδο της Ένωσης· ότι στη σύσταση 90/109/ΕΟΚ η Επιτροπή είχε προτείνει την αυτόνομη ρύθμιση του θέματος από τον ίδιο τον τραπεζικό τομέα· ότι αυτή η προσέγγιση, η οποία βασιζεται στην οικειοθελή συμμόρφωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα· ότι απαιτείται συνεπώς η θέσπιση δεσμευτικών μέτρων·

ότι σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να βελτιώσει τις υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ και να βοηθήσει κατ'αυτό τον τρόπο το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα στις προσπάθειές που καταβάλλει για την προώθηση της αποτελεσματικότητας των διασυνοριακών πληρωμών ενόψει της προετοιμασίας του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης·

ότι σύμφωνα με το άρθρο 3Β τρίτη παράγραφος της συνθήκης, η παρούσα οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση επαρκούς επιπέδου πληροφόρησης των πελατών· ότι η βελτίωση της διαφάνειας εξαρτάται από τη συμμόρφωση των ιδρυμάτων με ορισμένες ελάχιστες απαιτήσεις καλής εκτέλεσης· ότι η παρούσα οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις καλής εκτέλεσης με τις οποίες πρέπει να συμμορφωθούν τα ιδρύματα που παρέχουν υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ· ότι η παρούσα οδηγία είναι σύμφωνη με τις αρχές που ορίζει η σύσταση της Επιτροπής 90/109/ΕΟΚ[1] ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου 91/308/ΕΟΚ[2] της 10ης Ιουνίου 1991 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες·

ότι λόγω της φύσης των μεταφορών πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ, οι οποίες συνιστούν σειρά πράξεων στις οποίες συμμετέχουν ιδρύματα διαφορετικών κρατών μελών, θεωρείται σκόπιμη και αναγκαία μια συντονισμένη προσέγγιση στο επίπεδο της Ένωσης· ότι στη σύσταση 90/109/ΕΟΚ η Επιτροπή είχε προτείνει την αυτόνομη ρύθμιση του θέματος από τον ίδιο τον τραπεζικό τομέα· ότι αυτή η προσέγγιση, η οποία βασιζεται στην οικειοθελή συμμόρφωση των πιστωτικών ιδρυμάτων, δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα· ότι απαιτείται συνεπώς η θέσπιση δεσμευτικών μέτρων·

---

1 ΕΕ L 67 της 15.03.1990, σ.39.
2 ΕΕ L 166 της 28.06.1991, σ. 77.

ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να εφαρμόζεται στις μεταφορές πίστωσης για οποιοδήποτε ποσό· ότι τα ιδρύματα πρέπει να έχουν υποχρέωση να επιστρέφουν τα ενεχόμενα ποσά σε περίπτωση μη εκτέλεσης της μεταφοράς· ότι η υποχρέωση επιστροφής επιβάλλει στα ιδρύματα την υποχρέωση σύστασης εγγύησης η οποία, δεν είχε δοθεί η δυνατότητα αποκλεισμού των πληρωμών μεγάλων ποσών, μπορεί να έχει επιπτώσεις επί των απαιτήσεων φερεγγυότητας ότι η δυνατότητα παρέκκλισης [που ασκείται από τα κράτη μέλη ή εφόσον ενδείκνυται, από τα ιδρύματα]· από την υποχρέωση αυτή πρέπει να προβλέπεται μόνο σε περίπτωση πληρωμής μεγάλων ποσών που υπερβαίνουν τα 10.000 ECU· ότι το εν λόγω κατώτατο όριο δεν πρέπει να εφαρμόζεται στις λοιπές διατάξεις της παρούσας οδηγίας	ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται οτις μεταφορές πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ για οποιοδήποτε ποσό· ότι τα ιδρύματα πρέπει να έχουν υποχρέωση να επιστρέφουν τα ενταλθέντα ποσά σε περίπτωση μη εκτέλεσης της μεταφοράς·
	ότι πρέπει να υπάρχουν ανεξάρτητες διαδικασίες καταγγελιών και επανόρθωσης στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία με στόχο την καλύτερη προστασία των πελατών· ότι οι διαδικασίες αυτές πρέπει να καθιερωθούν σε επίπεδο κρατών μελών με το ελάχιστο δυνατό κόστος και με την ενδεχόμενη χρησιμοποίηση υφιστάμενων διαδικασιών·
ότι στο ψήφισμά του της 12ης Φεβρονρίον 1993, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου για τον καθορισμό κανόνων διαφάνειας και καλής εκτέλεσης των διασυνοριακών πληρωμών·	Αμετάβλητο
ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στη γνώμη που διατύπωσε στις 6 Ιουλίου 1994, εξέφρασε την προτίμησή της για τη θέσπιση κώδικα δεοντολογίας· ότι η Επιτροπή είχε ακολουθήσει κατά το παρελθόν την προσέγγιση αυτή· ότι στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής υπογραμμίζεται ότι σε περίπτωση υποβολής πρότασης οδηγίας, το πεδίο της πρέπει να περιορίζεται στον καθορισμό γενικού πλαισίου· ότι η παρούσα οδηγία ακολουθεί την αρχή αυτή και αφήνει σημαντικά περιθώρια συμβατικής ελευθερίας·	Αμετάβλητο
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:	Αμετάβλητο

ΤΜΗΜΑ Ι - Ορισμοί και πεδίο εφαρμογής	**ΤΜΗΜΑ Ι - Ορισμοί και πεδίο εφαρμογής**
Άρθρο 1 **Πεδίο εφαρμογής**	**Άρθρο 1** **Πεδίο εφαρμογής**
1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας στα πιστωτικά ιδρύματα και στα άλλα ιδρύματα που παρέχουν στο κοινό υπηρεσίες διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους.	1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας στα πιστωτικά ιδρύματα και στα άλλα ιδρύματα που παρέχουν στο κοινό υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους.
2. Η παρούσα οδηγία εφαρμοζεται στις μεταφορές πίστωσης σε οποιοδήποτε νόμισμα, συμπεριλαμβανομένου του ECU, και για οποιοδήποτε ποσό, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες γίνεται χρήση της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3.	2. Η παρούσα οδηγία εφαρμοζεται στις μεταφορές πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ που πραγματοποιούνται στα νομίσματα των κρατών μελών και σε ECU, για οποιοδήποτε ποσό.
Άρθρο 2 **Ορισμοί**	**Άρθρο 2** **Ορισμοί**
Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:	Αμετάβλητο
α) "πιστωτικό ίδρυμα", το ίδρυμα που ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ[3] του Συμβουλίου· για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων σε διαφορετικά κράτη μέλη θεωρούνται χωριστά ιδρύματα·	Αμετάβλητο
β) "άλλο ίδρυμα", κάθε νομικό πρόσωπο, εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων, το οποίο παρέχει στο κοινό υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του·	β) "άλλο ίδρυμα", κάθε νομικό πρόσωπο, εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων, το οποίο παρέχει στο κοινό υπηρεσίες μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του·
γ) "ίδρυμα", πιστωτικό ή άλλο ίδρυμα·	Αμετάβλητο
(δ) "πρόσωπο", κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο, ανάλογα με την περίπτωση·	Αμετάβλητο

3 ΕΕ L 322 της 17.12.1977, σ.30.

ε) "πληρωμή", η μεταφορά από εντολέα χρηματικής απαίτησης έναντι τρίτου αποδεκτής από το δικαιούχο, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες ο εντολέας και ο δικαιούχος είναι το ίδιο πρόσωπο·	Αμετάβλητο
στ) "διασυνοριακή πληρωμή", η πληρωμή από εντολέα, του οποίου ο λογαριασμός, από τον οποίο πραγματοποιείται η πληρωμή, κατέχεται από ίδρυμα ή υποκατάστημά του εγκατεστημένο σε ένα κράτος μέλος, ενός ποσού που πρέπει να τεθεί στη διάθεση δικαιούχου σε ίδρυμα ή υποκατάστημά του εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος·	Αμετάβλητο
ζ) "εντολέας", το πρόσωπο που δίνει εντολή για τη μεταφορά πίστωσης προς ένα δικαιούχο·	ζ) "εντολέας", το πρόσωπο που δίνει εντολή για τη μεταφορά πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ προς ένα δικαιούχο·
η) "δικαιούχος", ο τελικός λήπτης μεταφοράς πίστωσης·	η) "δικαιούχος", ο τελικός λήπτης μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ·
θ) "πελάτης", ο εντολέας ή ο δικαιούχος, ανάλογα με την περίπτωση, οι οποίοι μπορεί να είναι ένα και το αυτό πρόσωπο·	Αμετάβλητο
ι) "εντολή πληρωμής", κάθε μορφής εντολή που δίδεται απευθείας σε ίδρυμα προκειμένου να θέσει στη διάθεση δικαιούχου σταθερό ή προσδιορισμένο χρηματικό ποσό·	Αμετάβλητο
ια) "μεταφορά πίστωσης", διασυνοριακή πληρωμή, η οποία συνίσταται σε σειρά πράξεων και αρχίζει με την έκδοση εντολής πληρωμής από τον εντολέα. Ο όρος καλύπτει κάθε εντολή πληρωμής που δίδεται από το πιστωτικό ίδρυμα του εντολέα ή ενδιάμεσο ίδρυμα που μεσπλαβεί προς εκτέλεση της εντολής πληρωμής του εντολέα·	ια) "μεταφορά πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ" (EU credit transfer)", διασυνοριακή πληρωμή αποτελούμενη από σειρά πράξεων που αρχίζει με την έκδοση εντολής πληρωμής από τον εντολέα. Ο όρος καλύπτει οποιαδήποτε εντολή πληρωμής που δίδεται από το πιστωτικό ίδρυμα του εντολέα ή από οποιοδήποτε ενδιάμεσο ίδρυμα για την εκτέλεση της εντολής πληρωμής του εντολέα·

ιβ) "ανωτέρα βία", η έννοια που προσδιορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο υπό ιι) της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ[4] του Συμβουλίου εκτός της περίπτωσης αφερεγγυότητας ενδιάμεσου ιδρύματος·	ιβ) "ανωτέρα βία", περιστάσεις ασυνήθεις και απρόβλεπτες, άσχετες προς την σφαίρα δράσης και επενέργειας του μέρους που τις επικαλείται, οι συνέπειες των οποίων δεν θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί όση επιμέλεια και αν είχε καταβληθεί (άρθρο 4 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο σημείο ii) της οδηγίας του Συμβουλίου 90/314/ΕΟΚ[4]).
ιγ) "τόκος", το διατραπεζικό επιτόκιο δανεισμού σιν 2 εκατπσοστιαίες μονάδες που εφαρμοζεται στη σχετική αγορά για καταθέσεις στο νόμισμα στο οποίο πραγματοποιείται κάθε δεδομένη πληρωμή, υπολογιζόμενο για την περίοδο της καθυστέρησης·	ιγ) "τόκος", το επιτόκιο που θα εφάρμοζε το ίδρυμα στον πελάτη του, για το σχετικό χρονικό διάστημα, εάν ο λογαριασμός του ήταν ακάλυπτος·
ιδ) "τοκοφόρος ημερομηνία", η ημερομηνία κατά την οποία ο λογαριασμός του πελάτη χρεώνεται (για τους εντολείς) ή πιστώνεται (για τους δικαιούχους) και βάσει της οποίας το ίδρυμα του πελάτη υπολογίζει τον τόκο του λογαριασμού (εάν είναι έντοκος) ή εκτιμά τη διαθεσιμότητα των ποσών, σε περίπτωση που ο τόκος δεν αποτελεί κατάλληλο κριτήριο·	Αμετάβλητο
ιε) "αποδοχή", η αποδοχή εντολής πληρωμής από ένα ίδρυμα, εφόσον πληρούνται οι όροι του ιδρύματος ως προς την ύπαρξη επαρκούς κάλυψης και την αναγνώριση των μερών που κατονομάζονται στην εντολή πληρωμής, καθώς και τυχόν άλλοι όροι που έχουν συμφωνηθεί από τα μέρη·	Αμετάβλητο
ιστ)"ολοκλήρωση", η αποδοχή της μεταφοράς πίστωσης από το ίδρυμα του δικαιούχου·	ιστ)"ολοκλήρωση", η αποδοχή της μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ από το ίδρυμα του δικαιούχου·
ιζ) "ενδιάμεσο ίδρυμα", ίδρυμα που δεν είναι ούτε εκείνο του εντολέα ούτε εκείνο του δικαιούχου·	ιζ) "ενδιάμεσο ίδρυμα", ίδρυμα που δεν είναι ούτε εκείνο του εντολέα ούτε εκείνο του δικαιούχου και το οποίο συμμετέχει στην εκτέλεση μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ·
ιη) "εργάσιμη ημέρα", για κάθε ίδρυμα, η ημέρα, ή μέρος της ημέρας κατά την οποία το ίδρυμα είναι ανοικτό για τη διεκπεραίωση μεταφορών πίστωσης .	ιη) "εργάσιμη ημέρα", για κάθε ίδρυμα, η ημέρα, ή μέρος της ημέρας κατά την οποία το ίδρυμα είναι ανοικτό για τη διεκπεραίωση μεταφορών πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ.

4 ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ.59

II - Διαφάνεια των όρων μεταφοράς πίστωσης	**II - Διαφάνεια των όρων μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ**
Άρθρο 3 **Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται πριν από την εκτέλεση (πραγματοποιούμενης ή λαμβανόμενης) μεταφοράς πίστωσης**	**Άρθρο 3** **Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται πριν από την εκτέλεση (πραγματοποιούμενης ή λαμβανόμενης) μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ**
Το ίδρυμα παρέχει εγγράφως στους πελάτες του σαφείς πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες που προσφέρει για την πραγματοποίηση ή τη λήψη μεταφοράς πίστωσης. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:	Το ίδρυμα παρέχει εγγράφως στους πελάτες του σαφείς και ευκολονόητες πληροφορίες, ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα, σχετικά με τις υπηρεσίες που προσφέρει για την πραγματοποίηση ή τη λήψη μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
- ένδειξη του χρόνου που απαιτείται για να πιστωθεί το ποσό στο λογαριασμό της τράπεζας του δικαιούχου ή στο δικαιούχο, ανάλογα με την περίπτωση·	Αμετάβλητο
- τη βάση υπολογισμού όλων των προμηθειών και εξόδων που πρέπει να καταβάλει ο πελάτης στο ίδρυμα·	- τη βάση υπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών ποσοστών, όλων των προμηθειών και εξόδων που πρέπει να καταβάλει ο πελάτης στο ίδρυμα, καθώς και κάθε εφαρμοζόμενο φόρο· - μνεία των στοιχείων αναφοράς της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται·
- την τοκοφόρο ημερομηνία που εφαρμόζεται·	Αμετάβλητο
- αναφορά των διαθέσιμων επανορθωτικών διαδικασιών και του τρόπο με τον οποίο ο πελάτης μπορεί να προσφύγει σε αυτές·	- αναφορά των διαθέσιμων επανορθωτικών διαδικασιών καταγγελιών και επανόρθωσης, καθώς και του τρόπου με τον οποίο ο πελάτης μπορεί να προσφύγει σε αυτές·

Άρθρο 4 **Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται μετά την εκτέλεση (πραγματοποιούμενης ή λαμβανόμενης) μεταφοράς πίστωσης**	**Άρθρο 4** **Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται μετά την εκτέλεση (πραγματοποιούμενης ή λαμβανόμενης) μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ**
Το ίδρυμα παρέχει εγγράφως στους πελάτες του σαφείς πληροφορίες μετά την πραγματοποίση ή τη λήψη μεταφοράς πίστωσης. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:	Το ίδρυμα παρέχει εγγράφως στους πελάτες του σαφείς και ευκολονόητες πληροφορίες, ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα, μετά την πραγματοποίση ή τη λήψη μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
- στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πελάτη του να αναγνωρίσει την πληρωμή·	Αμετάβλητο
- το ποσό των εξόδων που πρέπει να καταβάλει ο πελάτης. Αν ο εντολέας έχει εγκρίνει παρακράτηση από το ενταλθέν ποσό της μεταφοράς πίστωσης, το γεγονός αυτό καθώς και το αρχικό ποσό της μεταφοράς πίστωσης δηλώνονται στο δικαιούχο από την τράπεζά του·	- τις προμήθειες και τα έξοδα που πρέπει να καταβάλει ο πελάτης του. Αν ο εντολέας έχει εγκρίνει παρακράτηση από το ενταλθέν ποσό της μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ, το γεγονός αυτό καθώς και το αρχικό ποσό της μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ πρέπει να δηλώνονται στο δικαιούχο από την τράπεζά του·
- την τοκοφόρο ημερομηνία που εφάρμόζεται.	Αμετάβλητο
III - Ελάχιστες υποχρεώσεις των ιδρυμάτων όσον αφορά τις μεταφορές πίστωσης	**III - Ελάχιστες υποχρεώσεις των ιδρυμάτων όσον αφορά τις μεταφορές πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ**
Άρθρο 5 **Υποχρέωση εκτέλεσης της μεταφοράς σε εύλογη προθεσμία**	**Άρθρο 5** **Υποχρέωση εκτέλεσης της μεταφοράς στο εσωτερικό της ΕΕ σε εύλογη προθεσμία**
1. Κάθε ίδρυμα που έχει αποδεχθεί εντολή πληρωμής πρέπει να εκτελεί τη σχετική μεταφορά πίστωσης εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε με τον πελάτη (ή το ίδρυμα) που έδωσε την εντολή πληρωμής. Άν δεν υπάρχει ειδική συμφωνία ως προς την προθεσμία, το ίδρυμα ενεργεί εγκαίρως ώστε να τηρούνται οι σαφείς προθεσμίες που έχουν γνωστοποιηθεί. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ειδική συμφωνία ούτε έχει γνωστοποιηθεί ένδειξη του απαιτούμενου χρόνου διεκπεραίωσης, ισχύουν τα εξής:	1. Κάθε ίδρυμα που έχει αποδεχθεί εντολή πληρωμής πρέπει να εκτελεί τη σχετική μεταφορά πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε με τον πελάτη (ή το ίδρυμα) που έδωσε την εντολή πληρωμής. Άν δεν υπάρχει ειδική συμφωνία, το ίδρυμα οφείλει να ενεργήσει το ταχύτερο δυνατό· στην περίπτωση αυτή ισχύουν τα εξής:

- το ίδρυμα του εντολέα ενέχει ευθύνη έναντι του εντολέα για την ολοκλήρωση της μεταφοράς πίστωσης το αργότερο μέχρι το τέλος της 5ης εργάσιμης ημέρας που έπεται της αποδοχής από αυτό της εντολής πληρωμής. και

- το ίδρυμα του δικαιούχου υποχρεούται να θέσει το ποσό της μεταφοράς πίστωσης στη διάθεση του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ολοκλήρωσης της μεταφοράς πίστωσης.

2. Το ίδρυμα του εντολέα αποζημιώνει τον εντολέα με την καταβολή τόκου επί του ποσού της μεταφοράς πίστωσης εάν αυτή ολοκληρωθεί με καθυστέρηση, αλλά δεν ευθύνεται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, για ζημίες που ενδέχεται να προκύψουν εμμέσως. Δεν καταβάλλεται αποζημίωση στην περίπτωση που η τράπεζα του εντολέα μπορεί να αποδείξει ότι η καθυστέρηση οφειλόταν στον εντολέα.

3. Εκτός από την υποχρέωση εκτέλεσης της μεταφοράς που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το ίδρυμα του δικαιούχου αποζημιώνει το δικαιούχο με την καταβολή τόκων επί του ποσού της μεταφοράς πίστωσης εάν αυτό τεθεί στη διάθεσή του με καθυστέρηση.

- το ίδρυμα του εντολέα ενέχει <u>υποχρέωση</u> έναντι του εντολέα για την ολοκλήρωση της μεταφοράς πίστωσης <u>στο εσωτερικό της ΕΕ</u> το αργότερο μέχρι το τέλος της 5ης εργάσιμης ημέρας <u>μετά την</u> αποδοχή από αυτό της εντολής πληρωμής. και

- το ίδρυμα του δικαιούχου υποχρεούται να θέσει το ποσό της μεταφοράς πίστωσης <u>στο εσωτερικό της ΕΕ</u> στη διάθεση του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της εργάσιμης ημέρας <u>μετά την</u> ολοκλήρωση της μεταφοράς πίστωσης.

2. Το ίδρυμα του εντολέα αποζημιώνει τον εντολέα με την καταβολή τόκου επί του ποσού της μεταφοράς πίστωσης <u>στο εσωτερικό της ΕΕ</u> εάν αυτή ολοκληρωθεί με καθυστέρηση, αλλά δεν ευθύνεται, <u>σύμφωνα με την</u> παρούσα οδηγία, για ζημίες που <u>θα μπορούσαν</u> να προκύψουν <u>έμμεσα</u>. <u>Εάν το ίδρυμα του εντολέα δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση, μπορεί να αξιώσει από το ίδρυμα που προκάλεσε την καθυστέρηση να του καταβάλει το ποσό της αποζημίωσης που υποχρεώθηκε να καταβάλει υπό μορφή τόκων.</u> Δεν καταβάλλεται αποζημίωση στην περίπτωση που η τράπεζα του εντολέα μπορεί να αποδείξει ότι η καθυστέρηση οφειλόταν στον εντολέα.

3. Εκτός από την υποχρέωση εκτέλεσης της μεταφοράς που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το ίδρυμα του δικαιούχου αποζημιώνει το δικαιούχο με την καταβολή τόκων επί του ποσού της μεταφοράς πίστωσης <u>στο εσωτερικό της ΕΕ</u> εάν αυτό τεθεί στη διάθεσή του με καθυστέρηση.

Άρθρο 6

Υποχρέωση εκτέλεσης σύμφωνα τις οδηγίες που περιέχονται στην εντολή πληρωμής

1. Το ίδρυμα του εντολέα, κάθε ενδιάμεσο ιδρύμα και το ίδρυμα του δικαιούχου, από τη στιγμή που αποδέχονται την εντολή πληρωμής, οφείλουν να εκτελούν τη μεταφορά πίστωσης για ολόκληρο το ενταλθέν ποσό εκτός εάν έχουν εξουσιοδοτηθεί να προβούν σε παρακράτηση εξόδων από το ποσό αυτό. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης μη παρακράτησης, το ίδρυμα του δικαιούχου μπορεί, κατά περίπτωση, να επιβαρύνει το δικαιούχο με συμπληρωματικά έξοδα για τη διαχείριση του λογαριασμού του. Ωστόσο, αυτά τα συμπληρωματικά έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν εκείνα που θα εφαρμόζονταν για μια εγχώρια μεταφορά πίστωσης.

2. Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης από άλλο ίδρυμα εκτός από εκείνο του δικαιούχου της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 υποχρέωσης εκτέλεσης της μεταφοράς πίστωσης σύμφωνα με την εντολή πληρωμής, και με την επιφύλαξη κάθε άλλης απαίτησης που ενδέχεται να εγερθεί, το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται να πιστώσει, με δική του δαπάνη, τον εντολέα με κάθε ποσό πο οποίο έχει παρακρατηθεί αδικαιολογητα από οποιοδήποτε ίδρυμα. Εναλλακτικά, και εφόσον το ζητήσει ο εντολέας, μεταφέρει τα ποσά αυτά σε πίστωση του δικαιούχου, χωρίς καμία παρακράτηση και με δική του δαπάνη. Κάθε ενδιάμεσο ίδρυμα που προβαίνει σε παρακράτηση κατά παράβαση της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 υποχρεούται να πιστώσει με το παρακρατηθέν ποσό το ίδρυμα του εντολέα. Εναλλακτικά, και εφόσον το απαιτήσει το ίδρυμα του εντολέα, μεταφέρει το ποσό αυτό, χωρίς παρακράτηση και με δική του δαπάνη, σε πίστωση του δικαιούχου .

Άρθρο 6

Υποχρέωση εκτέλεσης σύμφωνα τις οδηγίες που περιέχονται στην εντολή πληρωμής

1. Το ίδρυμα του εντολέα, οποιοδήποτε από τα ενδιάμεσα ιδρύματα και το ίδρυμα του δικαιούχου, από τη στιγμή που αποδέχονται την εντολή πληρωμής, οφείλουν να εκτελούν τη μεταφορά πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ για ολόκληρο το ενταλθέν ποσό εκτός εάν έχουν εξουσιοδοτηθεί από τον εντολέα να προβούν σε παρακράτηση εξόδων από το ποσό αυτό. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης μη παρακράτησης, το ίδρυμα του δικαιούχου μπορεί, κατά περίπτωση, να επιβαρύνει το δικαιούχο με συμπληρωματικά έξοδα για τη διαχείριση του λογαριασμού του. Ωστόσο, αυτά τα συμπληρωματικά έξοδα διαχείρισης δεν πρέπει να υπερβαίνουν εκείνα που θα εφαρμόζονταν για μια εγχώρια μεταφορά πίστωσης.

2. Σε περίπτωση μη τήρησης από οποιοδήποτε άλλο ίδρυμα εκτός από εκείνο του δικαιούχου της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 υποχρέωσης εκτέλεσης της μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ σύμφωνα με την εντολή πληρωμής, και με την επιφύλαξη κάθε άλλης απαίτησης που θα μπορούσε να εγερθεί, το ίδρυμα του εντολέα υποχρεούται να πιστώσει, με δική του δαπάνη, το δικαιούχο με κάθε ποσό που παρακρατήθηκε αδικαιολογητα από οποιοδήποτε ίδρυμα. Εναλλακτικά, και εφόσον ο εντολέας δώσει σχετική οδηγία, μεταφέρει με δική του δαπάνη τα ποσά αυτά σε πίστωση του εντολέα χωρίς καμία παρακράτηση. Οποιοδήποτε ενδιάμεσο ίδρυμα που προβαίνει σε παρακράτηση κατά παράβαση της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 υποχρεούται να πιστώσει με το παρακρατηθέν ποσό το ίδρυμα του δικαιούχου. Εναλλακτικά, και εφόσον το ίδρυμα του εντολέα δώσει σχετική οδηγία, οφείλει να μεταφέρει με δική του δαπάνη το ποσό αυτό στο ίδρυμα του εντολέα χωρίς καμία παρακράτηση.

3. Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης από το ίδρυμα του δικαιούχου της υποχρέωσης εκτέλεσης σύμφωνα με την εντολή πληρωμής, και με την επιφύλαξη κάθε άλλης απαίτησης που θα μπορούσε να εγερθεί, το ίδρυμα του δικαιούχου οφείλει να πιστώσει με δική του δαπάνη το δικαιούχο με κάθε ποσό που έχει παρακρατηθεί αδικαιολόγητα.	Αμετάβλητο
Άρθρο 7 **Υποχρέωση των ιδρυμάτων για την επιστροφή του ποσού σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης μεταφοράς πίστωσης**	**Άρθρο 7** **Υποχρέωση των ιδρυμάτων για την επιστροφή του ποσού σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ**
1. Εάν μετά την αποδοχή εντολής πληρωμής από το ίδρυμα του εντολέα η σχετική μεταφορά πίστωσης δεν ολοκληρωθεί, και με την επιφύλαξη κάθε άλλης απαίτησης που θα μπορούσε να εγερθεί, ο εντολέας έχει δικαίωμα να ζητήσει την πίστωση του λογαριασμού του με ολόκληρο το ενταλθέν ποσό της μεταφοράς πίστωσης προσαυξημένο με τους σχετικούς τόκους και με το ποσό των εξόδων της μη ολοκληρωθείσας μεταφοράς. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται τουλάχιστον είκοσι εργάσιμες ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να ολοκληρωθεί η μεταφορά πίστωσης. Κάθε ενδιάμεσο ίδρυμα που έχει αποδεχθεί την εντολή πληρωμής υποχρεούται να επιστρέψει, με δική του δαπάνη, το ποσό της μεταφοράς πίστωσης στο ίδρυμα που την έχει διατάξει.	1. Εάν μετά την αποδοχή εντολής πληρωμής από το ίδρυμα του εντολέα η σχετική μεταφορά πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ δεν ολοκληρωθεί, και με την επιφύλαξη κάθε άλλης απαίτησης που θα μπορούσε να εγερθεί, ο εντολέας έχει δικαίωμα να ζητήσει την πίστωση, εντός 15 εργάσιμων ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησής του, του λογαριασμού του με ολόκληρο το ενταλθέν ποσό της μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ, μέχρι ποσού των 10.000 ECU, προσαυξημένο με τους σχετικούς τόκους και με το ποσό των εξόδων της μη ολοκληρωθείσας μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ. Η αίτηση αυτή δεν μπορεί να υποβληθεί πριν από την εκπνοή των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Ομοίως, κάθε ενδιάμεσο ίδρυμα που αποδέχθηκε την εντολή πληρωμής υποχρεούται να επιστρέψει με δική του δαπάνη το ποσό της μεταφοράς πίστωσης στο ίδρυμα που την διέταξε.
2. Αν η μη ολοκλήρωση της μεταφοράς πίστωσης οφείλεται σε εσφαλμένες οδηγίες που έδωσε ο εντολέας στο ίδρυμά του, το ίδρυμα του εντολέα και τα άλλα ιδρύματα που μεσολάβησαν καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να πραγματοποιήσουν την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 επιστροφή των χρημάτων.	2. Αν η μη ολοκλήρωση της μεταφοράς πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ οφείλεται σε εσφαλμένες οδηγίες που έδωσε ο εντολέας στο ίδρυμά του, το ίδρυμα του εντολέα και τα άλλα ιδρύματα που μεσολάβησαν καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να πραγματοποιήσουν την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 επιστροφή των χρημάτων. Στην περίπτωση αυτή, τα ιδρύματα δεν υποχρεούνται να επιστρέψουν τους δεδουλευμένους τόκους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στα ιδρύματα να θεσπίσουν συμβατικές ρήτρες παρέκκλισης από την υποχρέωση επιστροφής χρημάτων, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- όταν η μη εκτέλεση της μεταφοράς πίστωσης οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας· ή

- για πληρωμές άνω των 10.000 ECU.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν επηρεάζουν τη δυνατότητα των κρατών μελών να προβλέπουν υποχρέωση επιστροφής σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης μεταφορών πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ που υπερβαίνουν το ισόποσο των 10 000 ECU

Άρθρο 7α

Τα ιδρύματα απαλλάσσονται από την υποχρέωση εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στο βαθμό που μπορούν να επικαλεστούν λόγους ανωτέρας βίας σχετικούς με τις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 7β

1. Κάθε ίδρυμα που συμμετέχει σε μεταφορά πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ πρέπει να λαμβάνει χωρίς καθυστέρηση αποφάσεις σχετικά με τις καταγγελίες που υποβάλλονται από πελάτες του.

2. Εάν δεν δοθεί συνέχεια στην καταγγελία του ή δεν ληφθεί σχετική απόφαση εντός τεσσάρων εβδομάδων από την υποβολή της, ο καταγγέλλων μπορεί να προσφύγει σε έναν από τους ανεξάρτητους οργανισμούς που θα δημιουργηθούν γι'αυτό το σκοπο από τα κράτη μέλη.

3. Ο κατάλογος αυτών των οργανισμών, με τις διευθύνσεις τους, πρέπει να είναι διαθέσιμος σε όλα τα ιδρύματα που πραγματοποιούν μεταφορές πίστωσης στο εσωτερικό της ΕΕ.

IV - Τελικές διατάξεις	**IV - Τελικές διατάξεις**
Άρθρο 8 **Εφαρμογή**	**Άρθρο 8** **Εφαρμογή**
1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.	Αμετάβλητο
Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.	Αμετάβλητο
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Στην ανακοίνωση αυτή τα κράτη μέλη παραθέτουν πίνακα αντιστοιχίας στον οποίο παρουσιάζονται οι εθνικές διατάξεις που υπάρχουν ή θεσπίζονται όσον αφορά κάθε άρθρο της οδηγίας.	Αμετάβλητο
Άρθρο 9 **Έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο**	**Άρθρο 9** **Έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο**
Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η οποία συνοδεύεται, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, με προτάσεις για την αναθεώρησή της.	Αμετάβλητο
Άρθρο 10 **Έναρξη ισχύος**	**Άρθρο 10** **Έναρξη ισχύος**
Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.	Αμετάβλητο

Άρθρο 11 **Αποδέκτες**	**Άρθρο 11** **Αποδέκτες**
Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.	Αμετάβλητο

Βρυξέλλες,

Για το	Για το
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος	Ο Πρόεδρος

ISSN 0254-1483

COM(95) 264 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR 09

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-95-287-GR-C

ISBN 92-77-90392-9

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο